

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113211578
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113211578.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťa rodičov matky V.. D. C., bytom N. F., W. A. XX/X, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca J.. Q. V., trvale bytom C. C., K. X, štátneho občana Slovenskej republiky, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014 a o návrhu maloletého dieťaťa zastúpeného otcom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 34P/96/2013-83 zo dňa 10. januára 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zastavil konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014 a zastavil konanie o návrhu mal. dieťaťa v návrhu zastúpeného otcom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014. Prvostupňový súd dospel k záveru, že v danej veci sa otec dieťaťa, či už návrhom na predbežné opatrenie vo svojom mene alebo návrhom na predbežné opatrenie v mene mal. dieťaťa opätovne domáha nariadenia predbežného opatrenia s rovnakým znením, ako už súd o ňom právoplatne rozhodol uznesením zo dňa 05.06.2013, č.k. 34P/96/2013-14 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.08.2013, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35, pričom z podaného návrhu nebola zistená žiadna zmena skutkového stavu oproti stavu uvádzanému v pôvodnom návrhu, o ktorom už bolo rozhodnuté. Z rovnakých dôvodov pre prekážku res iudicatae bolo zastavené aj konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 16.10.2013. Zdôraznil, že jednostranne tvrdené slobodné želanie maloletého nezakladá zmenu skutkových zistení, v dôsledku čoho by právoplatné rozhodnutie, zamietajúce návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, nezakladalo prekážku veci rozhodnutej. Uviedol, že v záujme právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia za nezmenených skutkových okolností) bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát, alebo o tom istom návrhu boli vydané rozdielne rozhodnutia. Tento účel je zabezpečený negatívnou podmienkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia táto vec prejednávaná znova. Uviedol, že návrh na predbežné opatrenie, podaný maloletým, zastúpeným otcom, vykazuje aj ďalšie procesné prekážky konania, majúce za následok zastavenie konania, pretože v danej veci sa jednoznačne jedná o kolíziu záujmov rodičov mal. dieťaťa, preto v tomto konaní žiaden z rodičov nemôže mal. dieťa zastupovať a podávať v jeho mene návrhy. Z dôvodu kolízie bol maloletému v konaní ustanovený kolíznym opatrovník, a to rozhodnutím, č.k. 34P/96/2013-8 zo dňa 07.05.2013 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, č.k. 19CoP/88/2013-35 zo dňa 07.08.2013.

Proti tomuto uzneseniu bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Odvolanie s rovnakým obsahom podal otec maloletého a otec v mene maloletého. V podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd sa vyporiadal so slobodným názorom mal. A. Q. V., ktorý je nahratý na DVD priloženom k návrhu na

vydanie predbežného opatrenia a rozhodol tak, že zruší rozhodnutie prvostupňového súdu a vráti ho na opätovné rozhodnutie z dôvodu, že v uvedenom rozhodnutí nie je počuť slobodný názor maloletého a z dôvodu, že predbežné opatrenie už svojou podstatou nie je res iudicatae. V podanom odvolaní považoval za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2009, sp. zn. 5 MCdo 13/2007, z ktorého odvolateľ zdôrazňuje „Úpravou predbežných opatrení umožňuje Občiansky súdny poriadok rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Rozhodnutie, ktorým súd vydá predbežné opatrenie alebo zamietne návrh na jeho vydanie, nie je rozhodnutím vo veci samej, a zásadne ani neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej. Nie je preto ani svojou povahou res iudicata, ktorá skutočnosť by bránila opätovnému rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ak sú na jeho vydanie splnené podmienky podľa § 74 a nasl. O.s.p.“ Uviedol, že zaujatý prvostupňový súd sa odmieta zaoberať skutočnosťou, prečo kolízny opatrovník nepodáva návrhy na predbežné opatrenia, ktoré by mali byť v súlade so slobodným názorom maloletého navštevovať inú základnú školu, ako chce jeho matka.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Ust. § 103 O.s.p. ukladá súdu kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Nedostatok niektorých z podmienok konania alebo ich zánik v priebehu konania má procesné následky v závislosti od toho, či ide o nedostatok podmienky konania, ktorý je odstrániteľný, či neodstrániteľný.

Zákon v osobitnom ustanovení nevypočítava všetky podmienky konania. Právna teória a súdna prax považuje za procesné podmienky existenciu návrhu, splnenie podmienok na strane súdu, splnenie podmienok na strane účastníkov konania a tzv. negatívne procesné podmienky, ktorými sú prekážka litispendencie (prekážka začatého konania) a prekážka res iudicatae (prekážka veci rozsúdenej).

Prekážka veci rozsúdenej, stanovená v § 159 ods. 3 O.s.p., je zákonným dôsledkom záväznosti právoplatného rozhodnutia, ktorá má v občianskom procese svoju účinnosť za predpokladu, že sa v prejednávanej veci vyskytuje totožnosť subjektov v pomere veci právoplatne rozhodnutej a totožnosť samotnej veci, ktorá bola predmetom konania.

Preskúmaním napadnutého uznesenia bolo zistené, že okresný súd sa zaoberal procesnými podmienkami konania, ktoré vyhodnotil správne.

Okresný súd konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, ktorú predstavuje rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín, č.k. 34P/96/2013-14 zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35 zo dňa 07.08.2013.

Uznesením okresného súdu zo dňa 05.06.2013, č.k. 34P/96/2013-14 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35 zo dňa 07.08.2013 bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia v časti o nariadenie rodičom dieťaťa, aby mal. A. Q. V. spoločne prihlásili na Základnú školu v C. C., zamietnutý.

Predpokladom prekážky veci právoplatne rozsúdenej je totožnosť oboch vecí - totožnosť účastníkov konania a totožnosť predmetu konania, ktorý je určený žalobným návrhom - petítom a skutkovými okolnosťami, ktorými je žalobný návrh zdôvodnený. O totožnosť predmetu konania ide vtedy, ak tento nárok, vymedzený žalobným návrhom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ako bol uplatňovaný v predchádzajúcom konaní. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je

významné, ako bol skutok (skutkový dej), ktorý bol predmetom pôvodného konania, posúdený súdom po právnej stránke, alebo či bol po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne.

V predmetnom konaní otec a otec v mene maloletého žiada nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd rozhodol, že maloletý bude navštevovať Základnú školu v C. C.. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia (uplatnený na okresnom súde dňa 09.01.2014) je založený na totožnom skutkovom stave, ako bol v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým otec navrhoval, aby rodičia maloletého spoločne maloletého prihlásili na Základnú školu v C. C. (návrh uplatnený dňa 06.05.2013), v oboch konaniach sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia odvodzuje zo skutkových tvrdení, z ktorých otec vyvodzuje, že je v najlepšom záujme dieťaťa, aby navštevovalo práve otcom navrhovanú a maloletým slobodne zvolenú Základnú školu v C. C.. Skutočnosť, že sa jedná o rovnaký nárok, nie je spochybnený ani podaným odvolaním, nakoľko aj otec v podanom odvolaní zdôrazňuje, aby sa súd vysporiadal so slobodným názorom maloletého, že chce chodiť do inej základnej školy, než akú presadzuje jeho matka.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spočíva na správnom právnom posúdení a odvolanie nebolo opodstatnené, keďže okresný súd správne rozhodol o zastavení konania pre prekážku veci rozsúdenej. Rozhodnutie prvostupňového súdu tak bolo odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2009, sp. zn. 5 MCdo 13/2007, odvolací súd poukazuje na to, že preskúmané rozhodnutie nie je v rozpore s citovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z citovaného rozhodnutia totiž vyplýva, že rozhodnutie, ktorým súd vydá predbežné opatrenie, alebo zamietne návrh na jeho vydanie, nie je rozhodnutím vo veci samej, zásadne ani neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci a nie je svojou povahou res iudicatae, ktorá skutočnosť by bránila opätovnému rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, avšak len za predpokladu, že sú na jeho vydanie splnené podmienky podľa § 74 a nasl. O.s.p. V danej veci však podmienky pre rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia neboli splnené práve z dôvodu, že tomu bránila prekážka veci rozsúdenej.

V predmetnej veci považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že predmetom konania je úprava práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu. V rámci tohto konania sa koná o navrhovanom predbežnom opatrení, keď návrh podáva jeden z rodičov proti druhému rodičovi a v takomto prípade platí, že mal. dieťa musí byť zastúpené opatrovníkom, v danom prípade opatrovníkom mal. A. Q. V. je Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C., ustanovený maloletému v uznesení Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.05.2013, č.k. 34P/96/2013-8 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 07.08.2013, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35. Nakoľko každé podanie účastníka v súdnom konaní sa posudzuje nie podľa formálnych znakov, ale podľa svojho obsahu, je v danom konaní rozhodujúce, že maloletý je zastúpený v konaní kolíznym opatrovníkom, a preto nie je právne relevantné, že otec robí podania smerom k súdu v mene maloletého, tieto aj ako zástupca maloletého ako otec J.. Q. V. aj podpisuje. Ak občiansky súdny poriadok v ust. § 1 O.s.p. umožňuje postup súdu a účastníkom v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, neznamená to, že súd je zbavený konečnej zodpovednosti za uskutočnenie spravodlivého procesu tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov všetkých účastníkov konania.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.